

4) Czy art. 43 WE stoi na przeszkodzie uregulowaniu ustawowemu państwa członkowskiego, zgodnie z którym na potrzeby określenia wymiaru podatku od osób fizycznych zwolnienie z opodatkowania wypłat zysku, które w okresie podatkowym spółka otrzymała od położonej w innym państwie członkowskim spółki zależnej, jest ograniczone w opodatkowującym państwie członkowskim do wysokości zysku osiągniętego w tym okresie podatkowym [OR 12], w którym nastąpiła wypłata zysku (po odliczeniu pewnych, ustawowo określonych kwot), podczas gdy całkowite zwolnienie z opodatkowania wypłat zysku byłoby możliwe, gdyby spółka ta założyła stały zakład w innym państwie członkowskim?

(¹) Dz.U. L 225, str. 6.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Republiky Slovenskej w dniu 9 października 2007 r. — Karol Mihal przeciwko Daňový úrad Košice V

(Sprawa C-456/07)

(2007/C 315/45)

Język postępowania: słowacki

Sąd krajowy

Najvyšší súd Republiky Slovenskej.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Karol Mihal.

Strona pozwana: Daňový úrad Košice V.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 5 akapit pierwszy szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (zwanej dalej „szóstą dyrektywą”) można interpretować w ten sposób, że dotyczy on wyłącznie podmiotów prawa publicznego będących osobami prawnymi, a nie dotyczy podmiotów prawa publicznego będących osobami fizycznymi, to znaczy w ten sposób, że podmioty prawa publicznego będące osobami prawnymi nie są uważane za podatników w związku z działalnością, którą podejmują i transakcjami, które zawierają jako organy władzy publicznej, lecz za podatników są uważane podmioty prawa publicznego będące osobami fizycznymi?
- 2) Czy w zakresie w jakim przepis prawa wewnętrznego ogranicza krąg osób, które nie są uważane za podatników (nie podlegają podatkowi od wartości dodanej) w świetle art. 4

ust. 5 akapit pierwszy szóstej dyrektywy, postanowienia art. 4 ust. 5 akapit pierwszy szóstej dyrektywy można uznać za podlegające bezpośredniemu stosowaniu?

- 3) Czy działalność osoby fizycznej, taka jak działalność komornika sądowego w rozpatrywanej sprawie, wykonującego czynności z zakresu władzy publicznej i kwalifikowanego w wewnętrznym porządku prawnym jako funkcjonariusz publiczny, można uznać za działalność podmiotu prawa publicznego, to jest nie uznawać go za podatnika w związku z działalnością, którą podejmuje i transakcjami, które zawiera jako organ władzy publicznej w rozumieniu art. 4 ust. 5 akapit 1 szóstej dyrektywy?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 11 października 2007 r. — Sandra Puffer przeciwko Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

(Sprawa C-460/07)

(2007/C 315/46)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sandra Puffer

Strona pozwana: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy szósta dyrektywa 77/388/EWG Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (¹) (zwana dalej „szóstą dyrektywą”), w szczególności jej art. 17, narusza prawa podstawowe określone w prawie wspólnotowym (prawnowspólnotową zasadę równego traktowania), ponieważ skutkuje ona tym, że podatnicy mogą nabyć własność budynków mieszkalnych wykorzystywanych na ich prywatne potrzeby mieszkaniowe (konsumpcję) o 5 % taniej niż inni obywatele Unii Europejskiej, przy czym całkowita kwota tej ulgi rośnie bez ograniczeń, proporcjonalnie do wysokości kosztów nabycia oraz budowy budynku mieszkalnego? Czy naruszenie takie ma miejsce również wówczas, gdy podatnicy mogą nabyć własność budynku mieszkalnego przeznaczonego na ich prywatne potrzeby mieszkaniowe, który wykorzystują oni co najmniej w niewielkim zakresie na potrzeby ich przedsiębiorstwa, o 5 % taniej niż inni podatnicy, którzy nie wykorzystują ich budynków mieszkalnych w co najmniej niewielkim zakresie na potrzeby ich przedsiębiorstwa?